

KURRILLOAK ETA OLLOAK.

Sort alderditik jaiki
ziran kurrilloak,
pasaran ikusirik.
zelayan olloak;
goitik otsegin zien:
—agur aizpachoak,
ongi neguba pasa
zazute gañoak;
gu guaz otzetikan
berora igasi,
sort alde ortan negu
charra du ta asi;
agur, agur adiyo
uda berri arte,
negubari egin pech
bizi fuerte fuerte:
zeñei eranzun zien
olloak segiran:
—ai zuekin egan or
nor litezkean joan;
ai nork leukaken zuen
abillidatea,
orren errez joateko
orlako airea:
bañan nekatu gabe
geiegi bidean,

egon bat egiñ obe
 zenuteke bian:
 atozte aizpachoak
 onuntz guregana,
 emen ezta paltako
 zuentzat zer jana;
 bidez nola dezuten
 egariyen fama,
 nai genduke guk artu
 leziocho bana;
 ikasi ta zuekin
 egatu dezagun,
 negu gaiztorik emen
 pasa ez dezagun:
 —bai, esan zien, pozik
 giñake jachiko,
 bañan or gu gizonak
 ginduzteke ilko:
 —a! orduban zuazte
 zuazte ortikan,
 eranzun zien ollo
 onak azpitikan;
 esanaz, bagenduke
 ongi egatuko,
 zuen jipoya bera
 genduke artuko;
 eta guk obe degu
 bildur gabe bizi,
 eta ez egan zuek
 bezela ikasi;
 eta ala penakin
 joanik kurrilloak,
 penikan gabe ziran
 gelditu olloak.

.
 Gu ere asko gera
 inbiriz bizitzen,
 beste degun denboran

ongi ikusitzen;
 bañan badiogu gaitz
 charren bat ikusten,
 orduban eztiogu
 inbiririk artzen.

BI NEKAZARIYAK ETA AITZURRAK.

Lurrak igualak eta
 ala baserriyak,
 zituztelarik auzo
 bi nekazariyak,
 baten lurrak ematen
 zuben laborea
 bestearrenak bañon
 askozaz obea,
 eta ugariyago
 bi alako iya,
 naiz nola artoa ta
 ala naiz gariya.
 Besteak ikusirik
 bere miseriya,
 lurrak ezer ematen
 etziola iya,
 esaten zuben—ezta
 falta lurrarena,
 ezpada nere aitzur
 arlotearena;
 nik banu nekazari
 auzoko arena,
 ark bai neri egingo
 lirakela lana;
 gozo jartzendu arrek